

NOTAT

13. april 2011

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om næring (næringsloven)

1. Baggrund og indhold

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for udvikling af nye, innovative forretningskoncepter, så bl.a. iværksættere får bedre mulighed for at afsætte deres varer. Nye, mere fleksible rammer vil kunne medvirke til at øge konkurrencen blandt de erhvervsdrivende til glæde for forbrugerne og til gavn for produktiviteten.

Med lovforslaget ophæves de nuværende regler om, at salg af varer skal ske fra fast forretningssted, hvilket ifølge Erhvervs- og Selskabsstyrelsens langvarige praksis vil sige udsalgssteder, hvorfra salg sker mindst én gang om ugen i en samlet periode på mindst fire måneder. Dog opretholdes kravet for enkelte, særlige varegrupper af kontrol- og sundhedsmæssige grunde. For at sikre forbrugerbeskyttelsen fastsætter forslaget, at den handlende altid skal skilte tydeligt både med indehaverens cvr-nr., navn og adresse. Forbrugerne vil således kunne rette en eventuel reklamation til indehaveren.

Med forslaget vil en række populære arrangementer såsom kortvarige lagersalg og salg fra home-parties, som allerede i dag i et vist omfang finder sted, kunne foregå inden for næringslovens rammer. Tilsvarende vil forslaget gøre det muligt, at der sker salg af sportstøj og sportsudstyr ved sportsstævner, ligesom f.eks. salg af bøger og hobbyartikler fra en vogn vil blive muliggjort.

For at sikre at det salg, der efter forslaget bliver lovliggjort, også vil være omfattet af lukketidsreglerne, indeholder forslaget enkelte tekniske ændringer af lukkeloven.

Udkast til lovforslaget blev sendt i høring den 29. oktober 2010 hos en række erhvervsorganisationer, virksomheder og offentlige myndigheder med en høringsfrist, som i første omgang var den 5. november 2010, men som senere blev forlænget til den 12. november 2010.

Ved høringsfristens udløb er der modtaget svar fra 31 af de 85 hørte organisationer, virksomheder og myndigheder, hvoraf 13 har svaret, at de ikke har bemærkninger til forslaget. 18 organisationer mv. har haft be-

mærkninger til forslaget. I vedlagte høringsliste, jf. bilag 1, er det anført, hvilke organisationer mv. der har haft lovforslaget til udtalelse.

2. Sammenfatning

På baggrund af de høringssvar, der er modtaget, kan det sammenfattende konstateres, at der er forskellige holdninger til en ny næringslov. For så vidt angår den kritik af forslaget, der bliver fremført, bemærkes, at den især vedrører liberaliseringen af muligheden for at sælge varer fra vogn og i mindre grad muligheden for lagersalg og salg fra home-parties.

- Enkelte organisationer, herunder DI, Forbrugerrådet, Bryggeriforeningen og Landbrug & Fødevarer er positive over for forslaget. DI anfører således, at lovforslaget indebærer en betydelig forenkling af næringsloven. Forbrugerrådet bemærker, at den foreslåede liberalisering åbner for nye og andre salgsmuligheder end de gængse, hvorefter der må forventes en større mangfoldighed af udbydere, og mere konkurrence i markedet til gavn for forbrugerne. PROMAXX – Ejendomsadministration er også positiv overfor forslaget og konstaterer med stor tilfredshed, at de igennem mange år etablerede traditioner for lagersalg nu lovliggøres. De Samvirkende Købmænd og Dansk Detail m.fl.¹ er tilfredse med, at loven først træder i kraft den 1. januar 2012, idet det giver detailhandlen, medarbejderne og forbrugerne den nødvendige periode til at omstille sig.
- Enkelte har ikke bemærkninger til forslaget som sådant, men har dog visse ønsker. Det gælder bl.a. Danske Slagtermestre og Ostehandlerforeningen for Danmark, som vedrørende skiltningkravet henstiller, at hvis oplysningerne på anden vis tydeligt fremgår af eksempelvis facade, øvrig skiltning eller kontrolrapport fra Fødevarermyndighederne, er dette tilstrækkeligt. Dansk Apotekerforening og Indenrigs- og Sundhedsministeriet henleder opmærksomheden på ikke-apoteks forbeholdte lægemidler og foreslår, at sådanne lægemidler også kun skal kunne sælges fra længerevarende udsalgssteder på linje med tobak, alkohol, mineralvand og chokolade- og sukkervarer.
- Den sidste gruppe, der fortrinsvis repræsenterer de ansatte, detailhandelsbutikkerne, butikkerne i city i København, Århus og Aalborg samt en del af restaurationsbranchen, er modstandere af eller udtrykker bekymring over forslaget, bl.a. af hensyn til butiksstrukturen, de ansatte, kunderne og kontrollen fra de offentlige myndigheder. Det gælder HK Handel, De Samvirkende Købmænd, LO, Dansk Detail m.fl., Københavns City Center m.fl.², Coop Danmark, Danmarks Re-

¹ Dansk Detail m.fl. er organisationerne Dansk Detail, Danmarks Optikerforening, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og farvehandlerforening, som har afgivet et samlet høringssvar.

² Københavns City Center m.fl. er organisationerne Københavns City Center, Århus City Forening og Aalborg City Forening, som har afgivet et samlet høringssvar.

stauranter & Caf er, og Danmarks Sportshandlerforening. De udtrykker bl.a. bekymring for, at liberaliseringen vil medføre konkurrenceforvriddning i forhold til de eksisterende butikker, der skal betale højere faste omkostninger end en vogn, som kører på gaden, og som de frygter vil være vanskeligere at kontrollere. Dette vil ifølge nogle organisationer gå ud over forbrugerne, der vil få færre og dårligere butikker at handle i. De ansatte vil også få dårligere forhold, hvilket ligeledes i sidste ende vil gå ud over forbrugerne i form af mindre kvalitet i betjeningen og rådgivningen.

Høringssvarene vil nedenfor blive kommenteret med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- Forholdet til de faste butikker
- Krav om opslag med virksomhedens navn mv.
- Kontrol af salget
- I  vrigt

3. Kommentarer til de enkelte emner

3.1. Forholdet til de faste butikker

En række organisationer og virksomheder, De Samvirkende Købmænd, Dansk Detail m.fl., Københavns City Center m.fl., Coop Danmark, Dansk Erhverv, Danmarks Restauranter & Cafeer og Danmarks Sportshandlerforening finder enten ikke, at der er behov for en liberalisering som den foreslåede, eller at liberaliseringen direkte vil være skadelig for de faste butikker. Det anføres, at lovforslaget risikerer at medføre ulige konkurrence mellem på den ene side lovlydige, faste butikker og på den anden side mange midlertidige udsalgssteder og omførselsvogne, hvor det vil være yderst vanskeligt og i nogle tilfælde umuligt for myndighederne at håndhæve regler om skatter, afgifter, fødevarerikkerhed, forbrugerbeskyttelse, markedsføring, miljø m.m. Det anføres endvidere, at de faste butikker påføres en ulige konkurrence ved, at kørende vogne ikke skal betale husleje mv., men kun mindre gebyrer for at sælge varer fra i realiteten de samme steder som de faste butikker, som har meget høje udgifter til husleje mv. Flere er inde på, at det vil ændre butiksstrukturen afgørende og tvinge de faste butikker til selv at anskaffe sig vogne at sælge fra. Nogle er også inde på, at liberaliseringen kan gå ud over yderområder, hvor der i h js sons-perioder vil være flere midlertidige udsalgssteder, som vil tage omsætning fra de lokale, faste handlende, som er der hele året.

Kommentar

De nuværende regler i næringsloven om fast forretningssted er i et vist omfang konkurrencebegrænsende, idet de for udvalgsvarer som fx tøj, sko, sportsudstyr mv. som hovedregel kun tillader salg fra længerevarende forretningssteder. Reglerne har været uændrede i mange år og har ikke fulgt med den udvikling, som faktisk har fundet sted med nye salgsformer.

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for udvikling af nye forretningskoncepter, så bl.a. iværksættere får bedre mulighed for at afsætte deres varer, hvilket naturligvis vil kunne medvirke til at øge konkurrencen blandt de erhvervsdrivende, herunder også i forhold til de faste butikker. Nye, mere fleksible rammer vil imidlertid kunne medvirke til at øge konkurrencen blandt de erhvervsdrivende til glæde for forbrugerne og vil i sidste ende være til gavn for produktiviteten.

Liberaliseringen af næringslovens omførselsregler i 2007 er således også blevet godt modtaget af en række iværksættere, som blandt andet er påbegyndt salg af en række dagligvarer som kaffe, is, suppe, vand på flaske, frugt og lign. fra vogne, som køres rundt på gader og pladser, hvor der kommer mange mennesker. Tilsvarende er muligheden for at skabe et mere aktivt byliv blevet godt modtaget af mange kommuner og forbrugere.

Det er rigtigt, at omførselssalg i fx København har givet anledning til en stor koncentration af salgsvogne, der visse steder har været til gene for den kørende og gående trafik. Der har derfor også fra kommunalt hold været fremsat ønske om at kunne hindre eller begrænse sådanne situationer inden for nærmere afgrænsede områder af byen. Som beskrevet i lovforslagets bemærkninger er forholdet imidlertid allerede reguleret i vejlovens § 102, stk. 1, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det til en offentlig vej tilhørende areal ikke må anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af bl.a. boder eller lignende uden vejbestyrelsens tilladelse. Privatvejlovens § 49, stk. 1, indeholder en tilsvarende bestemmelse for private veje.

Ifølge Vejdirektoratet giver den omtalte hjemmel kommunalbestyrelsen mulighed for at nægte eller begrænse en tilladelse til omførsel, hvis det skønnes nødvendigt. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse varetage trafikale og vejtekniske hensyn og kan desuden samtidig varetage andre anerkendte, almene hensyn, f.eks. miljømæssige eller ordensmæssige hensyn. På denne baggrund er det vurderingen, at kommunalbestyrelsen allerede har den fornødne hjemmel til at gribe ind i situationer, hvor omførslen er til gene for den offentlige ro og orden.

For at imødekomme høringsparternes bekymring foreslås det, at loven evalueres efter tre år.

Det foreslås endvidere af hensyn til detailhandlen i bymidterne, at det fortsat ikke skal være muligt at sælge udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder i bymidter og bydelscentre, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortvarig karakter.

Der kan endvidere være regler i anden lovgivning, der er til hinder for, at visse former for salg kan finde sted i et område. Det kan f.eks. være lo-

kalplaner, der forhindrer dette, ligesom der kan være bestemmelser i planloven, der regulerer mulighederne for detailsalg.

3.2. Krav om opslag med virksomhedens navn mv.

Flere organisationer, De Samvirkende Købmænd, Dansk Detail m.fl., Dansk Erhverv, Danmarks Sportshandlerforening og Forbrugerrådet bemærker, at forslaget krav om, at næringsdrivende skal have et opslag med virksomhedens cvr-nr. samt indehaverens navn og adresse, ikke er tilstrækkeligt til at sikre forbrugeren ved en evt. reklamation. De foreslår, at kravet udvides, således at oplysningerne skal fremgå af den kvittering, som en køber får. Organisationerne mener ikke, at man kan være sikker på, at forbrugeren efterfølgende husker, hos hvem varen er købt, hvis navn og adresse mv. alene har fremgået af et opslag på væggen.

Danske Slagtermestre og Ostehandlerforeningen for Danmark henstiller vedrørende skiltningkravet, at hvis oplysningerne på anden vis tydeligt fremgår af eksempelvis facade, øvrig skiltning eller kontrolrapport fra Fødevarermyndighederne, er dette tilstrækkeligt.

Dansk Erhverv anfører endvidere, at det ikke er tilstrækkeligt, at den liste over næringsdrivende, som skal udarbejdes ved salg på markeder, udstillinger og messer, forefindes på markedet med henblik på udlevering på forlangende, men i stedet skal opgives til myndighederne før arrangementet, da det vil give bedre mulighed for kontrol og håndhævelse af reglerne.

Kommentar

Lovforslaget indeholder en væsentlig liberalisering ved, at der ikke længere stilles krav om, at varer som hovedregel kun må sælges fra fast forretningssted. Der har imidlertid været lagt meget vægt på, at liberaliseringen ikke må ske på bekostning af forbrugerbeskyttelsen, hvilket også er årsagen til, at der i forslagets i § 1, stk. 2, sker en skærpelse af oplysningspligten for den erhvervsdrivende, idet det foreslås, at der fremover skal skiltes tydeligt med såvel cvr-nr. som navn og adresse. Der er ikke noget formkrav til, hvordan skiltningen skal ske. Det vil således være tilstrækkeligt, hvis oplysningerne fremgår tydeligt af eksempelvis facade, øvrig skiltning eller kontrolrapport fra Fødevarermyndighederne, som Danske Slagtermestre og Ostehandlerforeningen for Danmark spørger til.

På baggrund af de fremkomne bemærkninger vurderes det dog, at det som en ekstra foranstaltning med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelsen kan fastsættes, at den næringsdrivende på forlangende skal udlevere de anførte oplysninger skriftligt, hvis oplysningerne ikke allerede fremgår af en udleveret kvittering eller lign. Ved salg af udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, ved lagersalg samt ved salg på markeder, udstillinger og messer fastsættes det endvidere, at de nævnte oplysninger skal udleveres

til kunden, selvom denne ikke har forlangt det. Dette vil derfor blive præciseret i lovforslaget.

For så vidt angår det af Dansk Erhverv anførte vedrørende den liste over næringsdrivende, som skal udarbejdes ved salg på markeder, udstillinger og messer, imødekommes Dansk Erhvervs ønske ved, at det fastsættes, at også salg på markeder, udstillinger og messer skal registreres i det offentligt tilgængelige omførselsregister. Registreringen skal ske ved at indberette den liste, som i forvejen skal udarbejdes og forefindes på markedet, udstillingen eller messen.

3.3.Kontrol af salget

Flere organisationer og virksomheder, De Samvirkende Købmænd, Dansk Detail m.fl., Københavns City Center m.fl., Dansk Erhverv og Danmarks Sportshandlerforening er bekymrede for, at der ikke vil være tilstrækkelig med kontrol af det salg, som med lovforslaget bliver lovliggjort. Dette gælder bl.a. i forhold til skatte- og fødevarereglerne. Bekymringen går bl.a. på, hvordan myndighederne skal kunne foretage deres uanmeldte kontrolbesøg, hvis ”hvem som helst, kan sælge (næsten) hvad som helst, (næsten) hvor som helst”.

Dansk Erhverv foreslår, at man som minimum opretholder ”omførselsregistret” for omførselsvogne, da det vil muliggøre kontrol med de næringsdrivende. Ligeledes bør markeder, udstillinger m.m. fortsat søge om tilladelse, så myndighederne er klar over, hvorfra i landet der sker midlertidigt salg. Dansk Erhverv og Forbrugerrådet anfører også, at der kan indføres en anmeldtepligt, så alle midlertidige udsalgssteder fremgår af en central database. På den måde vil der være en samlet oversigt over midlertidige udsalgssteder og omførselsvogne til brug for myndighedernes kontrol.

Kommentar

Med lovforslaget sker der en liberalisering af, hvem som kan sælge varer fra kortvarige forretningssteder, idet det efter de nugældende regler er forbeholdt personligt drevne virksomheder, hvorimod virksomheder i selskabsform ikke har kunnet. Dette vurderes som naturligt, når der skal ske en liberalisering af reglerne.

Med hensyn til, hvilke varer der kan sælges fra kortvarige forretningssteder, sker der også her en liberalisering, idet udvalgsvarer nu tillige foreslås at kunne sælges på denne måde, hvilket ikke er muligt efter de nuværende regler. Der opretholdes dog stadig særlige regler for de såkaldte ”forbudte dagligvarer” som tobak, alkohol og chokolade- og sukkervarer, idet Skat har tilkendegivet, at der kan være kontrolmæssige problemer ved kortvarigt salg af disse varer. Skat har ikke længere kontrolmæssige betænkeligheder ved at tillade kortvarigt salg af mineralvand (sodavand mv.), men forbudet er dog opretholdt i næringsloven af sundhedsmæssige årsager. Skat har ikke anført, at der skulle være særlige kon-

trolmæssige problemer ved kortvarigt salg af andre varetyper, herunder varer belagt med fedtafgift, hvilket andre kontrolmyndigheder heller ikke har. Den eneste myndighed, som har ønsket undtaget andre varer fra muligheden for kortvarigt salg, er Indenrigs- og Sundhedsministeriet for så vidt angår ikke apoteksforbeholdte lægemidler (hovedpinepiller mv.), hvilket er begrundet i sundheds- og sikkerhedsmæssige hensyn samt hensynet til Lægemiddelstyrelsens kontrolmulighed. På den baggrund vurderes det ikke nødvendigt at undtage yderligere varetyper fra muligheden for kortvarigt salg på nær de nævnte ikke apoteksforbeholdte lægemidler. Med henblik på at imødekomme de af Indenrigs- og Sundhedsministeriet anførte hensyn foreslås det at undtage ikke apoteksforbeholdte lægemidler (hovedpinepiller mv.) fra muligheden for kortvarigt salg.

Med hensyn til hvor varer kan sælges, er der som nævnt ovenfor under 3.1. redegjort for, at kommunalbestyrelsen i medfør af vejloven har mulighed for at nægte eller begrænse en tilladelse til omførsel, hvis det skønnes nødvendigt. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse varetage trafikale og vejtekniske hensyn og kan desuden samtidig varetage andre anerkendte, almene hensyn, f.eks. miljømæssige eller ordensmæssige hensyn.

Det foreslås også under 3.1., at det af hensyn til detailhandlen i bymidterne fortsat ikke skal være muligt at sælge udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder i bymidter og bydelscentre, medmindre der er tale om salg af varer, der relaterer sig til et arrangement af kortvarig karakter.

Der kan endvidere være regler i anden lovgivning, der er til hinder for, at visse former for salg kan finde sted i et område. Det kan f.eks. være lokalplaner, der forhindrer dette, ligesom der kan være bestemmelser i planloven, der regulerer mulighederne for detailsalg.

Der vurderes således at være gode muligheder for lokalt at regulere, hvor salg af varer kan finde sted.

For at imødekomme høringsparternes bekymring foreslås det at bibeholde de nuværende regler om omførselsregistret for så vidt angår dagligvaresalg fra vogne og samtidig udvide dette til også at gælde alle næringsdrivende, der vil sælge dagligvarer eller udvalgsvarer fra mobile udsalgssteder, lagersalg, markeder, udstillinger og messer. Det koster ikke virksomheden noget at stå i registret. De kontrollerende myndigheder kan herefter se, hvilke næringsdrivende som sælger varer fra disse midlertidige udsalgssteder, og indrette deres kontrol herefter.

Da kravet om fast forretningssted foreslås ophævet, er der ikke længere behov for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med en tilladelse undtager fra kravet på kræmmermarkeder, udstillinger og messer. I stedet indføres som nævnt en registreringspligt i omførselsregistret for sådanne arran-

gementer. Der kan dog fortsat være tale om, at der skal indhentes en tilladelse fra andre myndigheder, f.eks. politi og kommune. Hvis der eksempelvis på et marked deltager personer med bevilling til handel med brugte genstande, skal disse personer have tilladelse fra politiet. Politiet skal også fortsat give tilladelse, hvis der skal ske servering af stærke drikke ved et arrangement. Ligeledes vil der altid skulle søges tilladelse hos ejeren af det areal, hvor et arrangement holdes, hvilket på kommunalt ejede arealer vil sige kommunen.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke med lovforslaget er tilsigtet nogen ændringer i andre myndigheders muligheder for kontrol efter deres lovgivning. Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at Økonomi- og Erhvervsministeriet vil drøfte med de relevante myndigheder som SKAT, Forbrugerombudsmanden, Arbejdstilsynet mv., hvordan en målrettet kontrolindsats kan tilrettelægges.

3.4.I øvrigt

3.4.1. Salg på markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, torvehandel m.v. Enkelte organisationer, De Samvirkende Købmænd og Dansk Erhverv, er modstandere af, at forbudet mod at sælge tobak, alkohol, chokolade- og sukkervarer samt mineralvand ikke gælder i forbindelse med afholdelse af markeder, udstillinger, messer, dyrskuer, torvehandel og lign., jf. forslagens § 2, sidste pkt.

Kommentar

Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen er forslaget alene begrundet i, at alt, hvad der lovligt kan foregå efter den gældende lov, også skal kunne foregå efter liberaliseringen.

Indstilling

Da der i det store hele er tale om en videreførelse af gældende muligheder indstilles det, at den foreslåede bestemmelse opretholdes uændret.

3.4.2. "Mester"-betegnelsen.

Håndværksrådet er imod, at den nuværende beskyttelses-bestemmelse i næringsloven vedrørende betegnelsen "mester" ophæves. Begrundelsen for at ophæve bestemmelsen er i lovforslaget anført til at være, at beskyttelsen af betegnelsen antages at være dækket af markedsføringslovens regler om urigtige eller vildledende oplysninger. Håndværksrådet bemærker i relation hertil, at man langt fra kan være sikker på, at disse regler indeholder de samme begrænsninger og regler vedrørende brugen af mesterbetegnelsen.

Kommentar

Uanset at bestemmelsen vedrørende betegnelsen "mester" virker overflødig i næringsloven, udgør ophævelsen heraf dog kun en mindre del af det samlede lovforslag. Da der samtidig ikke er tånt en egentlig ophevelse af beskyttelsen af betegnelsen, foreslås det, at Håndværksrådets

ønske om at bibeholde den gældende bestemmelse i næringsloven imødekomes.

3.4.3. Skats muligheder for at føre tilsyn og foretage beslaglæggelse.

Advokatrådet kommer i deres høringssvar med bemærkninger til lovforslagets bestemmelser vedrørende Skats muligheder for at føre tilsyn og foretage beslaglæggelse.

Efter lovforslagets § 6 fører Skat tilsyn med overholdelse af reglerne om, at tobak, alkohol, sodavand, chokolade- og sukkervarer samt håndkøbslægemidler kun må sælges fra udsalgssteder, hvorfra der foregår salg mindst en gang om ugen i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder. Skat har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at udøve tilsynet i de lokaler, køretøjer mv., hvorfra varesalget foregår. Indehaveren og de personer, der er beskæftiget hos denne, skal yde myndighederne fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af tilsynet.

Efter lovforslagets § 7 kan Skat under iagttagelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 74 foretage beslaglæggelse i forbindelse med tilsynet.

I begge tilfælde er der tale om videreførelse af bestemmelser i den gældende lov, som blev sat ind ved revisionen af loven i 2007.

Advokatrådet finder bl.a., at en adgang som hjemlet i § 6 må forudsætte vægtige grunde, og at såfremt det er hensigten, at der skal være adgang uden nogen konkret mistanke, bør det formuleres direkte i bestemmelsen. Advokatrådet forudsætter endvidere, at det forhold, at indehaveren og dennes ansatte skal yde myndighederne den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelse af tilsynet ikke indebærer risiko for selvinkriminering.

Med hensyn til § 7 finder Advokatrådet, at det klart bør fremgå af bestemmelsen, hvem Skat kan foretage beslaglæggelse over for, og under hvilke betingelser beslaglæggelsen kan foretages.

Kommentar

Den praksis, hvorefter Skat ikke skal have retskendelse for at kunne udføre kontrollen efter næringsloven, er i overensstemmelse med såvel Justitsministeriets som Retssikkerhedskommissionens anbefalinger.

Uden for strafferetsplejen gælder der – i modsætning til, hvad der efter retsplejeloven gælder ved straffeprocessuelle indgreb – i almindelighed ikke et krav om forudgående retskendelse ved forvaltningens foretagelse af tvangsindgreb. Retssikkerhedskommissionen og Justitsministeriet begrundet dette med, at der på den ene side ikke ville være nogen reel retssikkerhedsmæssig gevinst, og at det på den anden side ville kunne have betydelige ressourcemæssige konsekvenser og konsekvenser for myndighedernes muligheder for at gennemføre en effektiv kontrol. I overens-

stemmelse hermed fastsættes der ikke i lovforslaget krav om en forudgående domstolsprøvelse af Skats grundlag (retskendelse) for at udføre kontrol i butikslokaler mv., idet der ikke vil være noget nærmere at efterprøve for domstolene.

Tilsynet forudsættes naturligvis foretaget under iagttagelse af reglerne i retssikkerhedsloven, hvilket også fremgår af lovforslagets bemærkninger. Dette indebærer, at Skat ikke kan benytte hjemlen til adgang uden retskendelse, hvis man har en konkret, begrundet mistanke om ulovligheder. Retssikkerhedsloven mv. indebærer også et forbud mod selvinkriminering.

Vedrørende det af Advokatrådet anførte til forslagets § 7 bemærkes, at der under bemærkningerne til § 6 er en definition af den personkreds, der kan føres tilsyn med. Den personkreds, der kan føres tilsyn med, defineres således, at både den, der ejer varerne, og den, der har dem i besiddelse, er omfattet. En person skal således ikke kunne henvise til, at varerne ikke tilhører vedkommende, og derved undgå ansvar for forholdet.

Herved fremgår det også, hvem Skat kan foretage beslaglæggelse over for.

Lovforslaget opretholdes uændret.

Bilag 1Høringsliste

Advokatrådet,
Arbejdsgiverforeningen Konditorer,
Bager- og Konditormestre i Danmark,
Bagere og chokolademagere,
Benzinforhandlernes Fællesrepræsentation,
Beskæftigelsesministeriet
Bryggeriforeningen,
Coop Danmark,
DLF Dagligvareleverandørerne
Danmarks Aktive Forbrugere,
Danmarks Apotekerforening,
Danmarks Fiskehandlere,
Danmarks Fotohandlerforening,
Danmarks Optikerforening,
Danmarks Restauranter og Caf er,
Danmarks Sportshandlerforening,
Dansk Arbejdsgiverforening,
Dansk Detail,
Dansk Erhverv,
Dansk Frisør og Kosmetikerforbund,
Dansk Fris rmesterforening,
Dansk Industri,
Dansk Landbrug,
Dansk Landbrugsrådgivning – Landscentret,
Dansk Supermarked A/S,
Danske Advokater
Danske Cykelhandlere,
Danske Guldsmede og Urmagere,
Danske Helsekostforretningers Brancheforening,
Danske Regioner,
Danske Slagtemestres Landsforening,
De Samvirkende Købmænd,
Den Danske Boghandlerforening,
Den Danske Dommerforening,
Dommerfuldmægtigforeningen,
Ejendomsforeningen Danmark,
Energi- og Olieforum
Finansministeriet
Forbrugerrådet,
Foreningen af Dagligvaregrossister,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer,
Foreningen Danske Revisorer,
Foreningen Registrerede Revisorer,
Forsvarsministeriet
Frederiksberg Kommune,
Helsebranchens Leverand rforening,

HK,
HK-Handel,
HORESTA,
Håndværksrådet,
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Justitsministeriet
Kirkeministeriet
Klima- og Energiministeriet
Kommunernes Landsforening,
Kulturministeriet
Københavns City Center,
Københavns Kommune,
Københavns Politi,
Landbrug & Fødevarer
Landbrugets Rådgivningscenter,
Landdistrikternes Fællesråd,
Landsforeningen af landsbysamfund,
Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere,
Landsorganisationen i Danmark,
Materialistforeningen,
Miljøministeriet
Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Nærbutikkernes Landsforening,
Ostehandlerforeningen for Danmark,
Politidirektøren i København,
Politidirektørforeningen,
Rigsadvokaten,
Rigspolitichefen afdeling E,
Skatteministeriet
Socialministeriet
Statsministeriet
Transportministeriet
Udenrigsministeriet
Undervisningsministeriet
Urmagernes og Optikernes landssammenslutning,
Promaxx Ejendomsadministration.